

Sygn. akt V K 1024/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie, V Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: **SSR Marta Kożuchowska-Warywoda**

Protokolant: Marzena Bobrowska

w obecności Prokuratorów Prokuratury Rejonowej Warszawa Wola: Grzegorza Kiec, Elżbiety Karwowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 10 marca 2015 r., 14 kwietnia 2015 r. i 19 maja 2015 r.

przeciwko **Z. M. (1)**, synowi Z. i J. z domu J., urodzonemu w dniu (...) w W.

oskarżonemu o to, że w okresie co najmniej od dnia 04 grudnia 2010 r. nie dalej niż do dnia 05.01.2011 r. w W. nabył od n/n osoby za kwotę 400,00 zł telefon komórkowy marki N. (...), (...) pochodzący z przestępstwa zaboru w celu przywłaszczenia w dniu 04 grudnia 2010 r. w W. przy ul. (...) o wartości 1300 zł na szkodę R. B.

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego **Z. M. (1)** w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w nieustalonym dniu, nie wcześniej niż 04 grudnia 2010 r. i nie później niż w dniu 05 stycznia 2011 r. nabył od nieustalonej osoby za kwotę 400,00 zł telefon komórkowy marki N. (...), (...) pochodzący z przestępstwa zaboru w celu przywłaszczenia w dniu 04 grudnia 2010 r. w W. przy ul. (...) o wartości nie mniejszej niż 1139 zł netto na szkodę R. B., co do którego na podstawie okoliczności towarzyszących zakupowi powinien przypuszczać, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten kwalifikuje z art. 292 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 292 § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 (czterech) miesięcy z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin;

II. na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. D. kwotę 856,00 zł (osiemset pięćdziesiąt sześć złotych) powiększoną o podatek VAT tytułem wynagrodzenia za udzieloną pomoc prawną oskarżonemu z urzędu;

III. zasądza od oskarżonego kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem opłaty oraz kwotę 140,00 zł (sto czterdzieści złotych) tytułem części kosztów postępowania, zaś na podstawie art. 624 § 1 k. zwalnia go od pozostałych kosztów postępowania w sprawie i przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt V K 1024/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku procesu Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04.12.2010 roku L. B. udała się w gronie swoich znajomych na imprezę mającą miejsce przy ul. (...) w W., zabrała ze sobą telefon komórkowy marki N. (...) należący do jej matki R. B.. Wieczorem, tego samego dnia, po powrocie do domu L. B. oznajmiła swojej mamie, że podczas spotkania ze znajomymi ukradziono jej telefon. R. B.

zablokowała numer telefoniczny u operatora sieci. Natomiast fakt kradzieży telefonu zgłosiła na Policji dopiero w dniu 09.12.2010 r., ponieważ mając nadzieję, że telefon zostanie jej zwrócony, interweniowała w przedmiotowej sprawie u właścicieli lokalu przy ul. (...) w W..

W nieustalonym dniu, nie później niż 05.01.2011 r. Z. M. (1) znalazł w gazecie (...) ogłoszenie o sprzedaży telefonu komórkowego marki N. (...). Skontaktował się ze sprzedawcą i wyraził chęć zakupu telefonu. Następnie umówił się z rozmówcą na spotkanie celem sfinalizowania transakcji kupna telefonu. Z. M. (1) kupił od nieustalonego mężczyzny telefon komórkowy marki N. (...) o nr (...) za 400,00 zł.

Następnie Z. M. (1) zamieścił na portalu allegro ogłoszenie o sprzedaży telefonu marki N. (...). W dniu 05 stycznia 2011 r. telefon wylicytował P. F.. Po wykonaniu przelewu kwoty stanowiącej równowartość ceny telefonu Z. M. (1) pozostawał wysłał go wraz z ładowarką do P. F.. P. F. po otrzymaniu przesyłki zorientował się, że otrzymał telefon bez pudełka oraz naklejki z numerem IMEI. Zaniepokojony tym faktem skontaktował się ze Z. M. (1) i poprosił o dostanie brakujących elementów, wielokrotnie pisząc do niego wiadomości e-mail. Pomimo tego Z. M. (1) nie wysłał mu brakujących elementów. Następnie w dniu 10.02.2011 r. telefon przestał wykrywać zasięg, co wzbudziło u P. F. podejrzenia, iż mógł on nabyć telefon pochodzący z kradzieży, w związku powyższym udał się na najbliższy komisariat policji. Funkcjonariusze policji w wyniku sprawdzenia telefonu ustalili, iż pochodzi on z kradzieży. P. F. po uzyskaniu tej informacji dobrowolnie wydał policjantom telefon, który zakupił uprzednio od Z. M. (1). Następnie złożył w tym zakresie wyczerpujące zeznania i dostarczył dokumenty związane z transakcją kupna telefonu.

W dniu 08.03.2011 r. w Komisariacie Policji W. B. okazano R. B. telefon komórkowy marki N. (...) koloru czarnego, rozpoznała go po wyglądzie zewnętrznym oraz po nr IMEI jako swoją własność. Telefon nie posiadał naklejki z nr IMEI oraz karty SIM, które znajdowały się w nim w dniu jego kradzieży.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o następujące dowody: zeznania świadków: R. B. (k 82, 120-123, 173), P. F. (k 20v), K. M. (k 273), notatki urzędowej (k 1), protokołu zatrzymania osoby (k 2), protokołu przeszukania osoby (k 4-5), protokołu przeszukania mieszkania (k 15-16), potwierdzenia wpłaty (k 22), wydruku z portalu allegro (k 23-28), danych o karalności (k 53, 137, 245, 260), informacji nadesłanej przez PR W. – P. (k 69), kserokopii akt postępowania 6 Ds. 141/11 (k 79-126), informacji nadesłanej przez (...) S.A. (k 192), informacji nadesłanej przez Grupa (...) Sp. z o.o. (k 194), informacji o okresach pozbawienia wolności (k 212-215) oraz częściowo na podstawie wyjaśnień oskarżonego Z. M. (1) (k 12, 238).

Szczegółowe wskazanie dowodów będących podstawą dokonania poszczególnych ustaleń faktycznych zawarto w dalszej części niniejszego uzasadnienia, po przytoczeniu wyjaśnień oskarżonego.

Oskarżony **Z. M. (1)** podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego w dniu 09 kwietnia 2011 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień (k 12).

Również podczas przesłuchania na rozprawie głównej w dniu 10 marca 2015 r. oskarżony **Z. M. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że kupił ten telefon nieświadomie, nie wiedział, że on pochodzi z kradzieży, ponieważ kupił go z pudełkiem i ładowarką, a ogłoszenie znalazł w gazecie (...). Telefon kupił za około 400 zł, był w dobrym stanie. Oskarżony przyznał, iż cena telefonu była okazyjna. Wyjaśnił, że nie jest w stanie powiedzieć ile w tamtym czasie kosztował taki nowy telefon. Korzystał z tego telefonu 2 lub 3 tygodnie, nie dłużej niż miesiąc. Na spotkanie w sprawie zakupu telefonu umówił się telefonicznie przy ul. (...) w okolicach sklepu (...). Telefon dostarczył mu mężczyzna w wieku 20 kilku lat. Dodał, że telefon kupił w 2011 lub 2010 roku, może na przełomie tych lat. Cena była okazyjna, na pewno niższa niż rynkowa, ale nie orientował się ile kosztowały takie nowe telefony (k. 238).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego wespół z pozostałymi dowodami ujawnionymi na rozprawie Sąd ocenił w oparciu o reguły art. 7 k.p.k., zgodnie z którymi Sąd ocenia dowody swobodnie

z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, jak i wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego.

Oskarżony Z. M. (1) konsekwentnie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i na etapie postępowania jurysdykcyjnego.

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wiarygodności wyjaśnień oskarżonego Z. M. (1), w których opisał fakt nabycia telefonu od nieznanego mężczyzny za kwotę 400 zł na podstawie ogłoszenia w gazecie (...). Analogicznie Sąd ocenił te wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał on, że cena telefonu była okazjna. Powyższe wyjaśnienia są spójne z informacją nadesłaną przez (...) S.A., w której wynika, iż wartość telefonu N. (...) wskazana przez (...) to 1.139 zł z VAT, bez zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w ofercie (...) S.A. (informacja z k 192). Oznacza to, iż cena jaką zapłacił oskarżony prawie trzykrotnie - przewyższała ona cenę 400 zł, za którą nabył on telefon od nieznanego mężczyzny. Podkreślić należy, iż opisany przez oskarżonego sposób postępowania w przedmiotowej sprawie rodzi poważne wątpliwości, przede wszystkim fakt, iż same okoliczności zakupu telefonu nie wzbudziły jego czujności i podejrzeń co do legalności pochodzenia przedmiotu transakcji, pomimo świadomości, iż cena telefonu, kupowanego od de facto nieznanego mu mężczyzny, jest znacząco zaniżona wobec aktualnej wówczas ceny rynkowej.

Kolejna okoliczność, która przemawia na niekorzyść oskarżonego to fakt, iż zgodnie z jego wyjaśnieniami, pozostawał on w posiadaniu telefonu i użytkował go przez okres czasu do jednego miesiąca. Powyższa okoliczność znajduje również potwierdzenie w wydruku z portalu allegro.pl, w którym w opisie przedmiotu licytacji widnieje informacja, iż telefon był użytkowany przez okres 1 miesiąca, co wskazuje na to, iż oskarżony nabył ten telefon z zamiarem dalszej sprzedaży, gdyż okres czasu w jakim pozostawał on w jego posiadaniu i użytkowaniu był bardzo krótki. Brak też podstaw do przyjęcia, iż oskarżony mógłby zajmować się skupem i sprzedażą telefonów komórkowych, gdyż taka forma zarobkowania wymagałaby dla swej legalności założenia przez oskarżonego działalności gospodarczej, co powinno być stwierdzone wpisem do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej prowadzonej przez Ministra Gospodarki, której to informacji brak w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Szczególnie w sytuacji w, której oskarżony prowadziłby wskazaną powyżej działalność gospodarczą ciążyłby na nim obowiązek sprawdzania legalności towaru podlegającego następnie sprzedaży, co jednak nie znosi wobec osoby fizycznej, jaką był on podczas nabycia przedmiotowego telefonu, konieczności – chociażby dla własnego bezpieczeństwa - zachowania przynajmniej minimum środków zapobiegawczych w postaci zweryfikowania danych osobowych osoby sprzedającej rzecz tak, aby móc następnie dochodzić wobec niej swoich roszczeń tytułem wszelkich wady przedmiotu transakcji.

Trudno doszukiwać się w zachowaniu oskarżonego przejawów przezorności, pomimo opisanych powyżej sygnałów, iż przedmiotowy telefon najprawdopodobniej może pochodzić z nielegalnego źródła. Stąd można wnioskować, iż zakup przez oskarżonego przedmiotowego telefonu nastąpił w okolicznościach ewidentnie mogących prowadzić do przypuszczenia, że zachodzi możliwość jego nielegalnego pochodzenia oraz wskazujących na chęć jego szybkiej sprzedaży, nieświadomej tego przypuszczenia osobie, za pośrednictwem portalu internetowego allegro.pl - służącego pośrednictwu sprzedaży.

Zdaniem Sądu wszystkie te okoliczności wskazują, iż oskarżony mógł nie wiedzieć, jednak na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, iż nabywany przez niego telefon nie pochodzi z legalnego źródła.

Za kluczowe dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd uznał zeznania R. B., która na etapie postępowania przygotowawczego w dniu 09.12.2010 roku złożyła zawiadomienie o kradzieży telefonu komórkowego marki N. (...)

o wartości około 1300 zł. Świadek zeznała, iż kradzież miała miejsce w dniu 4 grudnia 2010 r.

w godzinach 2.30 do 9.00 w mieszkaniu państwa A. w W. przy ul. (...). Telefon skradziono jej czternastoletniej córce L. B., a ona dowiedziała się o tym fakcie w dniu 4 grudnia 2010 r. wieczorem, po czym zablokowała numer telefoniczny u operatora sieci. Fakt ten zgłosiła na policji dopiero w dniu 09.12.2010 r. ponieważ wcześniej interweniowała u właścicieli lokalu, licząc, że telefon zostanie zwrócony.

Świadek R. B. w dniu 08.03.2011 r. w Komisariacie Policji W. B. po okazaniu telefonu komórkowego marki N. (...) koloru czarnego, rozpoznała go po wyglądzie zewnętrznym oraz po nr IMEI jako swoją własność. Telefon nie posiadał żadnych uszkodzeń, oprócz zdartej naklejki z nr IMEI oraz braku karty SIM, które znajdowały się w przedmiotowym telefonie w dniu jego kradzieży (k 121-122).

Ramy czasowe przestępstwa zarzucanego oskarżonemu zamykają się w przedziale od dnia 04.12.2010 r. do dnia 05.01.2011 r. co pozwalają ustalić zeznania świadka R. B. w powyższym zakresie oraz wydruk aukcji z profilu allegro.pl, z którego wynika dzień wylicytowania przedmiotowego telefonu przez P. F. od oskarżonego.

Świadek R. B. przesłuchana podczas rozprawy w dniu 19.12.2014 r. potwierdziła, iż jej córce skradziono jej telefon N. (...), który w chwili kradzieży miał 3-5 dni. W dniu kradzieży córka L. B. ze swoimi znajomymi pojechała na spotkanie towarzyskie na B. na ul. (...) i tam też miała miejsce kradzież tego telefonu.. Telefon został zablokowany nie od razu tylko po jakimś czasie, ponieważ ona czekała z zawiadomieniem policji. Ten telefon odnalazł się w marcu na (...) i szczęśliwie udało się go uruchomić. Świadek zeznała, iż kupiła ten telefon w abonamencie. Wtedy kosztował jakieś 400 zł i do tego był abonament na okres 2 lat. Ona zapłaciła za ten telefon 400 zł, a dodatkowo przez 2 lata opłacała abonament o wartości 70,00 zł brutto (k 173).

Sąd nie znalazł podstaw, aby zakwestionować wiarygodność zeznań świadka R. B. na okoliczność kradzieży należącego do niej telefonu.

Sąd uznał również za wiarygodne w sprawie zeznania P. F., w których podał, iż posiada konto na portalu allegro.pl o nazwie (...). Świadek zeznał, że

w dniu 6 lub 7 stycznia 2011 r. na portalu Allegro wylicytował telefon komórkowy marki N. (...) za kwotę 503,00 zł. Sprzedawca posiadał dane do kontaktu: Z. M. (2), ul. (...), (...)-(...) W., woj. (...) Polska, (...), tel. (...). Po wygranej aukcji wysłał do sprzedawcy maila na jego adres, który podał powyżej. W korespondencji mailowej zadał pytanie, czy sprzedający posiada oryginalne pudełko z numerem IMEI i oświadczył, że wpłaci pieniądze następnego dnia. Otrzymał odpowiedź, że sprzedający posiada pudełko i numer IMEI się zgadza. Świadek zeznał, iż w dniu 10 stycznia 2011 roku dokonał wpłaty kwoty 518 zł na konto Z. M. (2) (...), rachunek odbiorcy (...)/ Ł., tytuł AUKCJA ALLEGRO N. (...). Po około tygodniu otrzymał przesyłkę. W przesyłce był tylko telefon i ładowarka, natomiast nie było pudełka, innych akcesoriów i karty pamięci. Od razu zauważył, że nie ma naklejki z numerem IMEI na telefonie. Ponownie skontaktował się mailowo ze sprzedającym prosząc o przesłanie pudełka z numerem IMEI. Sprzedający odpisał, że jak znajdzie to pudełko to mu je wyśle. Świadek nie otrzymał pudełka do dnia dzisiejszego. Wysłał jeszcze kilka maili, ale bez skutku. W czwartek 10 lutego 2011 r. telefon przestał łączyć zasięg i wówczas nabrał podejrzeń, że może być z nim coś nie w porządku i operator go zablokował, wtedy postanowił udać się na Policję. Przedstawił telefon dyżurnemu Policji w L., wykręcił kod *#06# i dyżurny sprawdził IMEI, który pokazał się na wyświetlaczu to jest (...). Po sprawdzeniu okazało się, że telefon jest kradziony. Świadek dobrowolnie oddał ten telefon i nadmienił, że nie kontaktował się telefonicznie ze sprzedającym, po czym przekazał kserokopię potwierdzenia wpłaty (k. 20v).

Zeznania świadka P. F. pozwalają poczynić ustalenia dotyczące przebiegu zdarzeń wywołanych działaniem oskarżonego podczas zbycia posiadanego nielegalnie telefonu. Przede wszystkim świadek wskazał on dane oskarżonego, które służyły mu do kontaktu z nim podczas dokonywania transakcji sprzedaży telefonu N. (...). Powyższe znajduje potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w szczególności w wydruku z portalu allegro.pl, w którym podane przez świadka dane osobowe oskarżonego pokrywają się z tymi przypisanymi do niego jako login użytkownika portalu allegro.pl. Ponadto z zeznań świadka wyłania się istotna okoliczność - wygranej licytacji oskarżony przesłał mu telefon marki N. (...), który nie posiadał on naklejki z numerem IMEI. Następnie pomimo wielokrotnie wystosowanych wobec oskarżonego próśb o przysłanie oryginalnego pudełka z numerem IMEI do telefonu, nigdy to nie nastąpiło. Wyjaśnienia tegoż świadka pozostają w zbieżności z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z wydrukiem

z allegro.pl, które w zestawieniu tworzą obraz przebiegu transakcji pomiędzy nim

a oskarżonym, a która dotyczyła telefonu będącego w nielegalnym posiadaniu oskarżonego. Nadto świadek ten zeznał, iż w dniu 10 lutego 2011 r. telefon przestał łączyć zasięg, co wzbudziło jego podejrzenie, że telefon może być kradziony,

następnie udał się w celu zweryfikowania swoich obaw na policję. Tam okazało się, że jego obawy były słuszne i telefon faktycznie pochodzi z kradzieży (k. 20). Należy podkreślić, iż zeznania świadka są spójne i logiczne, a także są zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie niniejszej, w szczególności z potwierdzeniem wpłaty (k. 22), a także wydrukiem z portalu allegro.pl (23-28), stanowiącymi dowód na zawarcie transakcji sprzedaży telefonu marki N. (...) pomiędzy nim a oskarżonym, dlatego też nie sposób odmówić im waloru wiarygodności w wyszczególnionym powyżej zakresie .

Świadek **K. M.** na rozprawie w dniu 19.05.2015 r. zeznał, iż pamięta, że jego brat kupił telefon z ogłoszenia. To było jakieś 7-8 lat temu. Świadek mógł mieć wtedy jakieś 12-13 lat. Brat z tego telefonu długo korzystał, a potem go sprzedał na allegro. Świadek zapamiętał, iż do rodziców zadzwoniła policja, chodziło o ten telefon, który kiedyś jego brat użytkował, a później go sprzedał. Brat korzystał z tego telefonu jakieś pół roku, może krócej. Był to telefon marki N.. Zapamiętał to, ponieważ później zamknięto jego brata na komendzie. Świadek zeznał, że nie wie w jakiej gazecie było ogłoszenie o sprzedaży telefonu, nawet nie wie, czy to było w gazecie. Natomiast zapamiętał, że brat dzwonił i szukał telefonu, to był dotykowy telefon, a wtedy to było coś. Ten telefon mógł kosztować 500-600 zł i pamięta, że to była okazja. Zeznał, że brat kupił cały zestaw, była ładowarka, słuchawki, pudełko i książeczka (k 273).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **K. M.** na okoliczność zakupu przez jego brata telefonu marki N., a następnie jego sprzedaży za pośrednictwem portalu Allegro. W pozostałym zakresie zeznania świadka należy traktować je z ograniczonym zaufaniem, przez wzgląd na okoliczność, że świadek ten jest osobą bliską dla oskarżonego, co mogło mieć wpływ na prawdziwość przedstawionej przez niego wersji zdarzenia. Nadto przedstawiona przez tegoż świadka wersja zdarzenia zawiera szereg nieścisłości i sprzeczności w zestawieniu z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności w kwestii czasu przedmiotowego zdarzenia, okresu czasu przez jaki korzystał z telefonu N. (...) oskarżony, ceny telefonu, a także akcesoriów z jakimi miał zostać przez oskarżonego kupiony w zestawie, gdyż w tymże zakresie przedmiotowe zeznania pozostają w sprzeczności również z wyjaśnieniami samego oskarżonego.

Sąd uznał za wiarygodny dowód w postaci protokołu zatrzymania oskarżonego Z. M. (1) w dniu 08.04.2011 r., którego następnie przeszukano, jednak nie znaleziono wówczas ani przy nim (protokół z k 4-5), ani też podczas przeszukania jego mieszkania (protokół z k 15-16), żadnych przedmiotów pochodzących z przestępstwa lub służących do jego popełnienia (k 2).

Podkreślić należy, iż postępowanie oskarżonego w przedmiotowej sprawie budzi poważne wątpliwości, przede wszystkim fakt, iż same okoliczności sprzedaży telefonu nie wzbudziły w nim wątpliwości, pomimo świadomości, iż cena telefonu, kupowanego od de facto nieznanego mu mężczyzny, jest znacząco zaniżona wobec aktualnej wówczas ceny rynkowej – co zostało wykazane powyżej.

Sąd uznał również za wiarygodny oraz istotny dla rozstrzygnięcia sprawy dowód rzeczowy w postaci potwierdzenia wpłaty, dokonanej przez P. F. na rzecz oskarżonego Z. M. (2), tytułem zapłaty za sprzedaż przedmiotowego telefonu (k. 22). Powyższy dowód jednoznacznie potwierdza fakt przedmiotowej transakcji pomiędzy oskarżonym jako sprzedającym, a P. F. jako kupującym telefon, którego legalnym właścicielem w tamtym czasie była R. B.. Sąd uznał za wiarygodny,

a także o znamiennym znaczeniu dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie niniejszej dowód w postaci wydruku z portalu allegro.pl (k 23-28), w którym zawarte są szczegóły przedmiotu, przebiegu oraz uczestników samej licytacji na portalu allegro.pl. Jak wynika z wydruku, wskazana powyżej licytacja dotyczyła sprzedaży telefonu marki N. (...), a transakcja jego sprzedaży została zawarta pomiędzy uczestnikami o nazwach kont użytkownika: dla P. F. – (...) oraz dla oskarżonego Z. M. (1) – (...), co pozwoliło ostatecznie zweryfikować strony przedmiotowej transakcji (23-28). Za wiarygodny oraz istotny dla określenia wartości telefonu N. (...) w dniu 27.11.2010 r. sąd uznał dowód

w postaci informacji z (...) S.A., w której określono, iż jego wartość we wskazanym powyżej dniu wynosiła 1.139 zł z VAT, bez zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w ofercie (...) S.A. (k. 192). Sąd uznał również za wiarygodny dowód w postaci informacji nadesłanej z Grupy (...) Sp. z o.o., w której wskazano, iż konto założone pod

nazwą: (...) zostało założone w dniu 06.02.2006 r. przy użyciu adresu IP nr(...), z którego data ostatniego połączenia www przypadła na dzień 29.08.2011 r., natomiast numer IP ostatniego połączenia z przedmiotowym kontem to (...), jednak wskazano, iż użytkownik opisanego konta nie podał danych osobowych. Powyższe pozwala jednoznacznie określić w zestawieniu z dowodem w postaci wydruku z allegro.pl (k 23), iż przedmiotowe konto na portalu allegro.pl, w okresie czasu, w którym popełniono przedmiotowe przestępstwo, należało właśnie do oskarżonego. Nie było podstaw do kwestionowania pozostałych ujawnionych w sprawie dokumentów, stanowiących podstawę rozstrzygnięcia. Nie było bowiem okoliczności wskazujących na ich nieautentyczność czy też nieprawdziwość zawartych w nich treści.

Z. M. (1) został oskarżony o to, że w okresie co najmniej od dnia 04 grudnia 2010 r. nie dalej niż do dnia 05.01.2011 r. w W. nabył od nieznaney osoby za kwotę 400,00 zł telefon komórkowy marki N. (...), (...) pochodzący z przestępstwa zaboru w celu przywłaszczenia w dniu 04 grudnia 2010 r. w W. przy ul. (...) o wartości 1300 zł na szkodę R. B., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.

Oskarżyciel publiczny zakwalifikował zarzucany oskarżonemu Z. M. (1) czyn z art. 291 § 1 k.k. Sąd zmodyfikował opis przypisanego oskarżonemu czynu i zakwalifikował zarzucany mu czyn z art. 292 § 1 k.k.

Ponieważ w treści zarzutu nie sprecyzowano wartości przedmiotowego telefonu Sąd z urzędu dopuścił dowód z informacji dotyczącej wyceny telefonu marki N. (...) przez operatora telekomunikacyjnego (...) S.A. celem ustalenia powyższej okoliczności, mając na uwadze, iż nabycie mienia pochodzącego z kradzieży o wartości poniżej 1/4 minimalnego wynagrodzenia stanowi wykroczenie z art. 122 kodeksu wykroczeń.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd doprecyzował treść zarzutu wobec oskarżonego i uznał go za winnego tego, że w nieustalonym dniu, nie wcześniej niż 04 grudnia 2010 r. i nie później niż w dniu 05 stycznia 2011 r. nabył od nieustaloney osoby za kwotę 400,00 zł telefon komórkowy marki N. (...), (...) pochodzący z przestępstwa zaboru w celu przywłaszczenia w dniu 04 grudnia 2010 r. w W. przy ul. (...) o wartości nie mniejszej niż 1139 zł netto na szkodę R. B., co do którego na podstawie okoliczności towarzyszących zakupowi powinien przypuszczać, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 292 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 292 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 miesięcy z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin.

Jeżeli paserstwo dotyczy rzeczy pochodzącej z kradzieży lub z przywłaszczenia to odpowiedzialność z art. 292 k.k. ma miejsce tylko w tych przypadkach, gdy wartość rzeczy przekracza 250,00 zł. Dlatego też w istocie konieczne było ustalenie dokładnej wartości przedmiotu, którego dotyczył postawiony oskarżonemu zarzut. Treść informacji dostarczonej do sprawy przez (...) S.A., w sposób bezsporny wykazała, iż wartość przedmiotu opisanego w treści zarzutu przekroczyła kwotę stanowiącą równowartość 1/4 minimalnego wynagrodzenia.

W związku z powyższym Sąd przyjął, iż Z. M. (1) jest winny popełnienia czynu wyczerpującego znamiona art. 292 § 1 k.k., nie natomiast wykroczenia z art. 122 k.w.

Zdaniem Sądu bezspornym jest, iż przypisany oskarżonemu czyn wypełnił znamiona występku z art. 292 § 1 k.k. Powołany przepis stanowi, iż kto rzecz, o której na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i może przypuszczać, że została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Strona podmiotowa przedmiotowego czynu charakteryzuje się tu istnieniem nieumyślności w odniesieniu do znamienia pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego. Sprawca nie zdaje sobie sprawy z tego, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, choć może i powinien to przypuszczać. Należy jednak podkreślić, że znamiona czynności wykonawczej, jak nabycie, pomoc do zbycia, przyjęcie lub pomoc do ukrycia są objęte umyślnością, a nieumyślność dotyczy tylko samego pochodzenia rzeczy.

Występek z art. 292 § 1 k.k. jest zagrożony karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od lat 2. Sąd wymierzył Z. M. (1) karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 miesięcy z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się zasadami określonymi w rozdziale VI kodeksu karnego, w szczególności, wymienionymi w przepisach w art. 53 k.k. Sąd wnikliwie analizował zarówno elementy przedmiotowe jak i podmiotowe zarzucanego oskarżonemu czynu, tak aby wymiar orzeczonej kary spełnił poczucie społecznej sprawiedliwości kary, był adekwatny do stopnia winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a także aby orzeczona kara spełniła cele zapobiegawcze i wychowawcze zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i w zakresie prewencji ogólnej. Ustalając wymiar kary Sąd miał także na uwadze właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jego dotychczasowy sposób życia oraz sytuację rodzinną i osobistą.

Stopień winy oskarżonego Sąd uznał za nieznaczny, albowiem dopuścił się on popełnienia czynu o charakterze nieumyślnym. Również stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu Sąd uznał za nieznaczny, mając na uwadze wartość rynkową zakupionego przez niego telefonu. Należy jednak podkreślić, iż działania osób, polegający na kupnie przedmiotów pochodzących z kradzieży skutkują wzrostem przestępczości przeciwko mieniu.

Za okoliczność obciążającą przy wymiarze kary Sąd przyjął dotychczasową karalność oskarżonego. Z. M. (1) po popełnieniu przypisanego mu w niniejszej sprawie czynu został dwukrotnie skazany za przestępstwa przeciwko mieniu, czyny z art. 278 § 1 k.k..

Dodatkowo za okoliczność obciążającą przy wymiarze kary Sąd uznał dotychczasowy tryb życia oskarżonego. Z. M. (1) pomimo tego, iż w chwili wydania orzeczenia ukończył 24 lata pozostawał tymczasowo aresztowany w innej sprawie, nie był i nie jest nigdzie na stałe zatrudniony

Mając na uwadze dotychczasową karalność oskarżonego Sąd nie znalazł podstaw do warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec niego kary ograniczenia wolności. Stosownie do treści art. 69 § 1 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary ograniczenia wolności, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zgodnie z § 2 powołanego przepisu zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie po popełnieniu przestępstwa.

Dotychczasowy sposób życia oskarżonego, a także jego postawa podczas rozprawy, podczas której nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wskazują na konieczność zastosowania wobec niego bezwzględnej kary ograniczenia wolności Zdaniem Sądu powyższe okoliczności nie pozwalają na postawienie w stosunku do oskarżonego pozytywnej prognozy. Brak jest podstaw do przyjęcia, iż wymierzenie mu kary ograniczenia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełni cele prewencji indywidualnej i zapobiegnie popełnieniu przez niego kolejnych przestępstw.

W ocenie Sądu tak ukształtowana kara spełni stawiane jej cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, powinna skłonić go do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego i utwierdzić w przeświadczeniu o nieopłacalności popełniania przestępstw. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał również na uwadze także jej cele w zakresie społecznego jej oddziaływania i utrwalenia przekonania o nieopłacalności popełniania przestępstw.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. D. kwotę 856,00 zł (osiemset pięćdziesiąt sześć złotych) powiększoną o podatek VAT tytułem wynagrodzenia za udzieloną pomoc prawną oskarżonemu z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, albowiem wobec orzeczenia w stosunku do niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności należy przyjąć, iż uiszczenie tych kosztów byłoby zbyt uciążliwe.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem opłaty oraz kwotę 140,00 zł (sto czterdzieści złotych) tytułem części kosztów postępowania, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od pozostałych kosztów postępowania w sprawie i przejął je na rachunek Skarbu Państwa.